

«روباری عه شق له خۆت دا وه رۆی بڅه»

وه رگيراو له ووتاری ئوشو

وه رگيران: عوسمان – م

عه شق دیداری مه رگ و ژيانه، دیداریک له به رزترین پله دا. ته نیا به ناسینی عه شقه که ته توانی ئه م دیداره بکری ته جره به. به پېچه وانه وه دبیته دنیا، ته ژیت و ته مریت، به لام له حه قیقه ت دا گرنگترین ته جره به ی ژیانته له ده ست داوه، ته جره به یه ک که هیچ شتییک جیگای ناگریته وه. تو ته جره به ی نیوان مه رگ و ژیانته له ده ست داوه. ته جره به ی ته مه ن، به رزترین پله و ته وپه ری ته جره به ئینسانیه کانه. بو ته وه یکه به و پله یه بگه ی ته بی چوار قوناغت له بیر نه چیت.

قوناغی یه که م: ئاماده بون له له حزه دا، چونکه عه شق ته نیا له زه مانی ئیستا دا ئیمکانی هه یه. عه شق ده ربرین له رابوردو و داهاتو دا محاله. به شتیکی زور له ئینسانه کان یان له رابوردو یان له داهاتو دا ته ژین. ته م خه کلانه سروشتیه که عه شقیشیان له رابوردو و داهاتو دایه که ئاوا شتییک نامومکین و محاله.

ته گه ر ویستت له عه شق هه لپی، له زه مانی رابوردو یان له داهاتو دا ژیان بکه، به لام ته گه ر ویستت روبرای عه شق له ده رونی خۆت دا وه رۆی بڅه ی له زه مانی ئیستا دا بژی، چونکه عه شق له زه مانی ئیستا دایه. له راده به ده ر بیر مه که وه چونکه بیریش یان بو وه یه و وزه ی تو له بری له خزمه ت هیزی هه ست دا بی، به لاری دا ته چی و ته نیا ته بیته بیر کردنه وه و ته واوی وزه و توانییه کانت به تال ته کات. له ئاوا بارودوخیک دا عه شق ناتوانی بونی هه بی.

دوهه مین هه نگاو یان قوناغ له ریگای گه یشتن به عه شق ته وه یه که: قیر بیت چلون ژه هره کانی وجودت بکه ی به هه نگوین. خه لکیکی زور عه شق ده ر ته برن به لام عه شقی ته وان تیکه لای ژه هری وه ک نه فره ت، چاوجنۆکی، رق و قین، خو به زلزانی و خوپه ره ستی و هه ستی مالکیه ته. له وانه یه پرسیار بکه ی چلون ته توانین ژه هره کان بکه یین به هه نگوین؟ ره وشتیکی زور ئاسان هه یه:

پیویست ناکا تو کاریکی تایبه ت ته نجام بده ی، ته نیا شتییک که نیازت پییه تی سه بره. یه کییک له گه وه ره ترین نهیینه کانه که ئاشکرای ته که م بو ت. تاقی بکه وه. کاتییک که توره ته بی، نابی کاریک ته نجام بده ی. به س بیده نگ به و چاوه دیر به. به قینه وه هاوکاری مه که و سه رکوتیشی مه که. به س چاوه دیر به، له سه ر خو و سه بور به و سه یرکه که چی روو ته دا. لیگه ری با ته م هه سته زیاد بکا.

کاتییک که حال و هه وای ژه هر به سه رتا زال ته بی، هیچ کاریک ته نجام مه ده، به س سه بر بکه و لی گه ره با ته و ژه هره بیته شتیکی غه یری خوی. ته مه یه کییک له ئوسوله کانی ژیانته که هه مو شتییک به رده وام له حالی گوران به شتیکی دیکه یه.

ئینسان له م کاتانه دا ته نیا ته بی له سه ر خو و سه بور بی. له کاتی رق و توره بیته دا له ته نجام دانی هه ر کاریک خو پیا ریزه و هیچ بریاریک مه ده، چونکه په شیمانیت بو به بار دینی. رق ناتوانی داییمی بی. ته گه ر سه بور بی و چاوه ری بکه ی، به م ئاکامه ته گه ی که، هیچ شتییک داییمی نیه. شادی دی و ته روا، خه م دی و ته روا. هه موو شتییک ته گوری و هیچ شتییک وه ک خوی نامینیته وه.

که وایه بوچی په له ته که ی؟ رق و قین هاتوه و ته روا. تو ته نیا بریک سه برت هه بی. سه یری ئاوینه بکه و چاوه ری

به. له ئاوینه که سه یری ناوچاوانی گرژ و توورته بکه. پپویست ناکا ئه م ناوچاوه ت نیشانی که سیکیتیر بده ی. ئه م مه سه له یه به س تایبه ته به خوټ، چونکه به شیکه له ژیان و حال و ئه حوالی تو. تو ئه بی هیئنده سه بر بکه ی که ناوچاوی قیناوی و گرژت که له تاو رق، سور هه ل گه راوه بکه یته وه و چاوه کانت حاله تی مه تین و ئارام به خوټیه وه بگری. ئه گه ر سه برت هه بی و سه یری ئاوینه بکه ی ئه بینی که وزه و حاله تی چاوت ئه گوریت و تو لیواولیوی به شاره ت و گه شانه وه ئه بیت.

قوناغی سیهه م به ش کردن و به خشینه : شته مه نفی و خراپه کان بو خوټ راگره، به لام باشیه کان و جوانیه کان له گه ل که سانیتیر دابه ش بکه. ته بعن زوربه ی خه لک پیچه وانه ی ئه م ره وشته ئه نجام ئه دهن. ئه م جوړه ئینسانانه له راستی دا نه فامن!. کاتیک که شادن خه سیسن و له گه ل که س به شی ناکه ن، به لام کاتیک خه مگین و خه موکن، هه له خه رج و ده ست و دل بازن و پییان خوټه هه موان له خه می خوټیان دا به شدار بکه ن. کاتیک پی ئه که نن زور ره زیلانه ره فتار ئه که ن له ئاستی بزیه ک دا و به لام خوا نه کا توره بن، ئه و کات ئه گه نه حاله تی ته قینه وه.

ئینسان کاتیک هه یه تی، ئه بی به خشنده بی و ببه خشی. له راستی دا، ئینسان بیجگه له وه یکه له گه ل که سانیتیر دابه شی ئه کا و ئه ببه خشی، هیچیتیری نییه. عه شق، پاره و مال نیه که بتوانی کوی بکه یته وه. عه شق عه تر و شادییه که ئه بی له گه ل هه موان دابه ش بگری. هه رچی زیاتر ببه خشی، زیاتر وه ده ست دینی. هه رچی که متر ببه خشی، دیاره که مترت هه یه.

ئه گه ر ببه خشی، وجودت له ژه هر پاک ئه بیته وه. کاتیکیش ئه به خشی چاوه روانه کرده وه ی به رانه ر یان پاداش مه به. ته نانه ت چاوه ری سپاسیش مه که. به لکو تو ئه بی له که سیک که ئیجازه ی داوه شتیکی له گه ل دابه ش بکه ی، سپاس بکه ی. قه ت وا بیر مه که وه که ئه و ئه بی سپاس له تو بکا!

چواره مین هه نگاو و قوناغ له ریگای گه یشتن به عه شق : "هیچ بوون" ه. هه رکه پیټ وابو که که سیک، عه شق له حه ره که ت ئه وه ستی. عه شق ته نیا له ده رونی که سیکه وه دپته دهر که "که سیک" نه بی.

عه شق، مالی له نه بوون دایه. کاتیک که به تال و خالی بی، عه شقیش له تو دا جیگیر ئه بی. کاتیک پر بی له غورور و خوټه ره ستی، عه شق وون ئه بیت. پیکه وه ژیانی عه شق و ده ماخ به رزی محاله. ئه م دوانه له لای یه کتر جیگایان نیه. عه شق و له خوټ بوردوی ئه توانن له لای یه کتر بن، چونکه ته واو که ری یه کترن. که وایه "هیچ" به. "هیچ" سه رچاوه ی هه مو شتیکه. "هیچ" سه رچاوه ی بی کوتاییه. هیچ به. له هیچ بوون دایه که به هه موو شتیکی ئه گه ی. "ئه گه ر خوټ به که سیک بزانی، ریگات وون کرده، به لام ئه گه ر خوټ پی هیچ بی، به ئامانج ئه گه ی"